

บันทึกเรื่อง ภาพเขียนสีบนฝาผนังปูนเปียก (Fresco)
 ซึ่งเพิ่งค้นพบในกรุเล็กของปราสาทวัดราชบูรณะ
 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
 นายเขียน ยัมศิริ แปลจาก

*Notes on the "fresco" painting newly discovered
 in a small chamber of
 The Phra Prang of Wat Rajaburana in Ayuthia.*

กล่าวตามแบบอย่างและฝีมือช่างแล้ว
 ภาพเขียนสีบนฝาผนังปูนเปียกที่ค้นพบ
 เขียนขึ้นโดยช่างเขียนจีน ดังที่เขียนม
 สีแดง ขาว ดำ ภาพของเดิมเหลืออยู่เพียง
 ส่วนหนึ่ง ทางด้านหนึ่งของกรุเท่านั้น (คือ
 ด้านตะวันออก) เป็นรูปหม่อมคนสองหม
 ภาพหม่อมต่างประกอบขึ้นอย่างกรวยาคอดอน
 โห่ สูงประมาณ ๓๕ เซนติเมตร ซึ่ง

ดูเหมือนเป็นคนที่กำลังเดินก้ามวอยปลา หรือ
 การต่อสู้ประเภทโคประเภทหนึ่ง (ตรงกับ
 แผ่นที่ ๔) ดังเดือก่อนไปทางขวา เป็นสีเดียวกับ
 กับฉากหลังของภาพ ส่วนกางเกงขาดันและ
 เครื่องแต่งกายส่วนอื่น ๆ เขียนด้วยสีแดง
 สีเนื้อคนเป็นสีชมพู (สีชาวมลด้วยสีแดง)
 ลักษณะอันพอพิงของตายเดินแต่คงให้เห็น
 ถึงความเป็นพิเศษในงานศิลปกรรมของจีน

อนเป็นเช่นเดียวกับอารมณฺชน ซึ่ง
 อยู่ในชนชาวจีนโดยเฉพาะ เบื้องหลังคือคอส
 คือ ภาพคนยืน มีขนาดใหญ่กว่า (ภาพค
 ือ) คือคล้ายกับจะเป็นผู้สนับสนุนเกมกีฬา
 และดูเหมือนว่าจะเป็นพวกชนนางมากกว่าคน
 ดำเนิน เพราะอยู่ในเสื้อคลุมยาว ภาพ
 ชนนางเหล่านี้เขียนขึ้นอย่างง่าย ๆ ด้วย
 เส้นพู่กันอ่อนแรงกล้าไม่มีสีอื่นนอกจากสีดำ
 ซึ่งใช้เขียนเพิ่มเข้าไปในตัวของภาพร่างน
 เอง เป็นที่น่าเสียดายว่า ภาพคนยืนเหล่านี้
 ไม่สมบูรณ์ บางที่จะเนื่องด้วยมีการแปดง
 องค์พระปรารักษ์ เช่นลดความสูงของกรุดง
 ษ์ร้างเพดานใหม่ขึ้นแทนของเก่า ภาพคนยืน

จึงถูกตัดไปแค่เอว เหตุนี้จึงไม่อาจกล่าว
 ได้ว่ารูปหน้าคนยืนและสีอื่นของร่างกาย
 นั้นเขียนขึ้นไว้ด้วยสีชมพู เหมือนอย่างรูป
 หมูคนแถวล่างหรือไม่

คอนล่างสุดของหมู่ภาพคนยืน มีก
 ตกแต่งด้วยลวดลายไทยอยู่แถวหนึ่ง มีส่วน
 สูงประมาณ ๘ เซนติเมตร

วินิจฉัยในคานนี้ก็จบแล้ว งานจิตรกรรม
 ชนนี แม้ว่าเขียนด้วยความชำนาญก็จริง
 ไม่ถือว่ามีคุณค่ามากเท่าใดนัก นอกจาก
 ทางด้านเทคนิคเท่านั้นที่นับว่าสำคัญยิ่ง
 เพราะแสดงให้เห็นประจักษ์ว่าในกรุงศรีอยุธยา
 นครหลวงโบราณนั้น ได้มีช่างจีนเป็นผู้รัก

แผ่นที่ ๔ ภาพเขียนสีบนฝาผนังปูนเปียก (fresco) ด้านตะวันออก ภายในองค์พระปรารักษ์วัดราชบูรณะ
 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

จิตรเขียนภาพบนฝาผนังปูนเปียกชนตงแต่
 ตอนยุคแรกของกรุงทศเดยว มีเทคนิคซึ่ง
 เห็นได้ว่าช่างไทยเรานำมาใช้ในการเขียน
 ภาพบนผนังด้วยเหมือนกัน แต่ไม่ใช่
 ประเด็นสำคัญ เหตุผลที่แท้จริงนั้นมอญว่า
 งานจิตรกรรมไทยนั้น มีลักษณะเป็นอย่าง
 ภาพเขียนบรรยายเรื่องราว ในหนังสือเกือบ
 ทงสิ้น กล่าวคือ ภาพคนและสัตว์อนันขนาด
 เล็กมาก และมีความละเอียดประณีตจน
 มอญอาจจะเขียนอย่างจิตรเขียนบนฝาผนัง
 เปียกได้ ด้วยเหตุนี้ การเขียนภาพบนผนัง
 ของไทยโดยทั่วไปจึงเป็นวิธีการของสีฝุ่น
 (Tempera)

พูดถึงเรื่องราวของงานจิตรกรรมที่ค้น
 พบใหม่นี้ ไม่แน่ใจว่าเกี่ยวกับเรื่องอะไร
 คงได้กล่าวแล้วข้างต้น ว่าอาจจะเป็นรูปหมู่
 ของขุนนางกำลังจัดงานการแต่งตั้งกษัตริย์
 นิยมกันในสมัยนั้น หรืออาจเป็นรูปเขียน
 กำลังยืนอยู่ในท่าส่งบถารวม อยู่เบื้องบน
 ของรูปหมู่รูปมุนษย์ผู้มั่งคั่งค้นหาความสงบ
 มิได้ เติมน้ำไปด้วยการเติมพินชนคอกันอยู่
 ตลอดเวลา เพื่อให้ได้มาซึ่งความอภิรมย์

ทางด้านวัตถุ.

ศิลป์ พระศรี

๒๕ ต.ค. ๒๕๐๑

หมายเหตุ:- การเขียนภาพบนฝาผนังปูน
 เปียก (Fresco) นั้น มีวิธีการเป็น
 พิเศษกว่าการเขียนภาพบนผนัง
 อย่างธรรมดา เพราะต้องเขียนภาพ
 (หรือลวดลายเส้นใด ๆ) ขณะที่
 ปูนผิวที่โอบผนังชั้นนอกนั้นกำลัง
 เปียกอยู่ ปูนจะดูดสีซึมเข้าไป
 ภายในติดแน่น เมื่อปูนแห้งสีก็จะ
 ไม่หลุดออกมา ทั้งนี้ช่างจะต้องใช้
 ความชำนาญทำงานรวดเร็วมาก ดัง
 นั้นการเขียนภาพที่มีขนาดเล็กมี
 ส่วนละเอียด ต้องใช้ความประณีต
 เรียบร้อยอย่างยิ่งแล้ว ช่างก็จะไม่
 นิยมเขียนวิธีเฟรสโก แต่จะใช้วิธี
 การของเทมเปร์ราแทน เพราะเขียน
 ผนังปูนแห้งจะให้มีความ
 ละเอียดประณีตและจะเสร็จเมื่อใด
 ก็ได้ ตามต้องการ.

ผู้แปล

